

РЕШЕНИЕ

№ 40353

гр. София, 03.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Теодора Милева

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова

Петър Савчев

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10757** по описа за **2025** година докладвано от съдия Петър Савчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Производството е образувано по касационна жалба на АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“, адр. [населено място] 1606, [улица] срещу решение № 2083 от 06.06.2025 г. на Софийския районен съд, НО, 18^{-ти} състав, постановено по НАХД № 13459/2024 г., с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН] и административно наказателното производство е прекратено. С наказателното постановление касаторът е наложил на ответника по касационната жалба ЕТ „МАГДАК-РАДОСТИН МИТЕВ“, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица] имуществена санкция в размер на 2 500 лв., на основание чл. 187а, ал. 2 т. 3, в вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата, за нарушение на чл. 139, ал. 5 и ал. 7 във вр. чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата.

С касационната жалба се твърди неправилност на обжалваното решение поради неправилното прилагане на института на давността във връзка с разпоредбите на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН и чл. 11 във вр. чл. 81, ал. 3 от НК. Излагат се доводи за допустимост процесното нарушение да се санкционира с електронен фиш. В съдебното заседание касаторът се представлява от юрк. Г., като поддържа касационната жалба изцяло. Моли присъждане на деловодни разноски.

Ответникът по касационната жалба я оспорва в дадения му срок, не се явява в съдебното заседание. Претендира присъждане на деловодни разноски.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, респ. – правилност на въззивното решение, несподеляйки твърденията на касатора.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63а, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Обжалваното съдебно решение е неправилно, като са налице касационни основания за отмяната му, поради следното:

Районният съд, като инстанция по фактите, е установил, че с електронен фиш № [ЕГН], издаден от АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“, на ответника по касационната жалба е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв. на осн. чл. 187а, ал. 2 т. 3 /технически е сгрешено като е изписано т. 2/, в вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата, за нарушение на чл. 139, ал. 5 и ал. 7 във вр. чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата. Съдът е установил, че имуществената санкция е наложена за това, че на 16.08.2021 г. , в 14:54 ч. , ППС влекач „М. ТГХ“ с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 19 000, брой оси 2, екологична категория 6С, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса 44000, в [община], се движи по път А-6, като при пътния участък на км. 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ППС се движи без да е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. Нарушението е установено с устройство № 10182, което е елемент от електронната система за събиране на пътни такси. Електронната система е генерирала автоматично данни за собственика на ППС, като е установено, че собственик е санкционираният ЕТ. Без да обсъжда и установява други факти по процесния електронен фиш, неправилно въззивният съд приема, че тъй като електронният фиш е издаден на 17.02.2023 г. /електронният фиш е подписан на тази дата, видно от извлечение на история на обработка на нарушението/, то той е издаден след изтичането на 1-годишния срок по 34, ал. 1 от ЗАНН. Съгласно ТР № 1/26.02.2014 г на ВАС легалната дефиниция на понятието „електронен фиш“ се съдържа в § 1 от ДР на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП. Електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. От това произтича, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити между които изрично не е посочена дата на издаване, и които реквизити в случая са налице. Правилен е доводът на касатора, че относно погасяването по давност на административната отговорност, установено с електронен фиш следва да се прилагат само правилата на НК. Съгласно тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд, сроковете по чл. 34 от Закона за административните нарушения и наказания са давностни, но тъй като те не се прилагат за електронния фиш предвид цитираното ТР, то следва да се вземе предвид т. 2 от постановлението, съгласно която, разпоредбата на чл. 11 от Закона за административните нарушения и наказания препраща към уредбата относно погасяване на

наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс – чл. 80 и чл. 81. В конкретния случай, считано от датата на извършване на нарушението – 22.03.2021 г. , не е изтекла абсолютната давност за административно наказване по чл. 81, ал. 3, във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН. Ето защо, като е отменил ЕФ и прекратил административно наказателното производство на основание чл. 63, ал. 2, т. 3 от ЗАНН, районният съд е постановил неправилно решение, което следва да се отмени.

Следва да се вземе предвид, обаче, че в случая е налице липса на пропорционалност спрямо преследваната от законодателя цел, изразяваща се в липсата на възможност за индивидуализиране на санкцията за всеки конкретен случай, при съобразяване на неговите особености, като изминато разстояние, дължима такса или други обстоятелства от техническо естество. В този смисъл решение на СЕС от 21.11.2024 г. по дело С-61/23, съгласно което член 9а от Директива 1999/62 трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административно наказателна отговорност чрез заплащане на "компенсаторна такса" с фиксиран размер. Предвид това, настоящия състав приема, при извършената проверка по чл. 218 от АПК, че след отмяна на обжалваното решение спорът следва да се реши по същество на основание чл. 222, ал. 1 от АПК и процесният електронен фиш се отмени.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на искането на ответника по касационната жалба за присъждане на деловодни разноски. Платеното възнаграждение е в размер на 500 лв. , чието присъждане се иска на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН във вр. 143, ал. 1 от АПК. Този размер е под минимума по чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН във вр. чл. 36 от ЗАДв във вр. чл. 18, ал. 2, във вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа 550. Предвид изложеното, възражението по чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН на касатора за прекомерност е неоснователно. Платеното възнаграждение е еквивалентно на извършената адвокатска работа и фактическата и правна сложност на делото.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. второ АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, II^{-ри} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 2083 от 06.06.2025 г. на Софийския районен съд, НО, 18^{-ти} състав, постановено по НАХД № 13459/2024 г.

ОТМЕНЯ Електронен фиш № [ЕГН], издаден от АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“, адр. [населено място] 1606, [улица] да заплати на ЕТ „МАГДАК-РАДОСТИН МИТЕВ“, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН във вр. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 500 лв. деловодни разноски.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.